

Crítica dansa

Bàrbara Raubert Nonell

Quadratura del cercle

**Companyia
 Gelabert-Azzopardi:
 'La muntanya al
 teu voltant'**

Festival Grec
 Teatre Grec, 17 de juliol

Semblava impossible, talment la quadratura del cercle, dur la sardana a la contemporaneïtat, però la combinació del geni coreogràfic de Gelabert, amb el visual de Perejaume i d'Azzopardi i el musical de Santos i Ramos ha fet possible un viatge en cercle d'una força centrífuga sorprenent.

Tant és un viatge entre el passat i el present com entre dues maneres diferents d'entendre la dansa, aquí units i recuperant tots els colors d'una societat en ebullició –abans i ara– que la fantasia del vestuari de Lydia Azzopardi ajunta en un tot divers, alegre i vital que juga a reinventar-se. I és en aquesta unió amb el tot, allò que tenim dins –la tradició– i allò que succeeix fora –la modernitat–, on es troba el gran poder d'aquest espectacle.

Si escoltem el timbre sardanistic de la brillant Banda Municipal de Barcelona estirar-se cap a l'abstracció dodecafònica, cap al jazz o cap a la música popular, veurem els trencaments paral·lels que s'esdevenen en la rotllana: modificada amb salts i pauses, s'hi suma un ritme sincopat que defuig tota expectativa, també gràcies als dotze magnífics ballarins de les colles sardanistes que hi participen: la presència relaxada i forta mena els seus petits passos en l'exactitud de qui coneix el camí transitat un miler de vegades però resseguit amb les ganes del primer passeig.

I als seus peus, Perejaume juga el paper de l'il·lusionista, amb *trompe-l'oeils* concèntrics que reflecteixen les grades del Grec, d'un mapa topogràfic o de la pista d'un circ. Cercles més grans o més petits que representen la infinitud dins cada món. La sardana oberta al món, que diferent que es veu!